

21994A1223(15)

L 336/184

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

23.12.1994

ACORD PRIVIND MĂSURILE DE SALVGARDARE

MEMBRII,

având în vedere obiectivul general al membrilor de a îmbunătăți și întări sistemul de comerț internațional bazat pe GATT 1994,

recunoscând necesitatea de a clarifica și întări măsurile prevăzute de GATT 1994, și în special pe cele ale articolului XIX (Măsuri de urgență privind importul anumitor produse), de a restabili un control multilateral asupra măsurilor de salvagardare și de a elimina măsurile care pot scăpa acestui control,

recunoscând importanța unei ajustări structurale și necesitatea mai degrabă de a spori decât de a limita concurența pe piețele internaționale;

recunoscând în plus că, în acest sens, este necesar un acord cuprinzător, aplicabil tuturor membrilor și fondat pe principiile de bază ale GATT 1994,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

*Articolul 1***Dispoziție generală**

Prezentul acord stabilește reguli pentru aplicarea măsurilor de salvagardare, care urmează a fi înțelese ca fiind acele măsuri prevăzute la articolul XIX al GATT 1994.

*Articolul 2***Condiții**

(1) Un membru ⁽¹⁾ poate aplica o măsură de salvagardare referitoare la un produs, numai dacă acel membru a stabilit, în conformitate cu dispozițiile enunțate mai jos, că acest produs este

(¹) O uniune vamală poate aplica o măsură de salvagardare ca o entitate sau în numele unui stat membru. În cazul în care o uniune vamală aplică o măsură de salvagardare ca o entitate, toate cerințele pentru determinarea existenței prejudiciului grav sau a unei amenințări cu producerea unui prejudiciu grav, în conformitate cu prezentul acord, vor fi fondate pe condițiile existente în uniunea vamală luată ca întreg. În cazul în care o măsură de salvagardare este aplicată în numele unui stat membru, toate cerințele pentru determinarea existenței prejudiciului grav sau a unei amenințări cu producerea unui prejudiciu grav vor fi bazate pe condiții existente în acel stat membru și măsura va fi limitată la acel stat membru. Nici o dispoziție din prezentul acord nu aduce atingere interpretării raportului dintre articolul XIX și articolul XXIV alineatul (8) al GATT 1994.

importat pe teritoriul său în cantități atât de mari, în cifre absolute sau în comparație cu producția națională, și în asemenea condiții, încât produce sau amenință cu producerea unui prejudiciu grav industriei autohtone care produce produse similare sau în mod direct concurente.

(2) Măsurile de salvagardare sunt aplicate unui produs importat indiferent de proveniența lui.

*Articolul 3***Investigația**

(1) Un membru poate aplica o măsură de salvagardare numai după o investigație realizată de autoritățile sale competente, în baza unor proceduri stabilite în prealabil și făcute publice, în conformitate cu articolul X al GATT 1994. Această investigație include publicarea unui anunț destinat să informeze în mod corect toate părțile interesate, precum și audieri publice sau alte mijloace adecvate prin care importatorii, exportatorii și alte părți interesate să poată prezenta elemente de probă și punctele lor de vedere, și să aibă inclusiv posibilitatea de a răspunde la argumentele altor părți și de a-și spune părerea dacă, printre altele, aplicarea unei măsuri de salvagardare ar fi sau nu în interesul public. Autoritățile competente publică un raport ce conține constatările și concluziile motivate la care au ajuns, privind toate aspectele de fapt și de drept relevante.

(2) Orice informație de natură confidențială sau care este furnizată cu titlu confidențial este tratată ca atare, pe baza motivării în acest sens, de către autoritățile competente. Astfel de informații nu sunt divulgate fără permisiunea părții care le-a furnizat. Se poate cere părților ce furnizează informații confidențiale să elaboreze un rezumat neconfidențial sau, dacă părțile arată că aceste informații nu pot fi rezumate, să prezinte motivele pentru care nu poate fi furnizat un rezumat. Totuși, dacă autoritățile competente apreciază că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și dacă partea în cauză nu dorește să facă publice informațiile și nici să autorizeze divulgarea acestora în termeni generali sau sub formă de rezumat, autoritățile pot să nu ia în considerație informațiile respective, în afara cazului în care li se poate demonstra, într-o manieră convingătoare, din surse corespunzătoare, că informațiile sunt exacte.

*Articolul 4***Determinarea existenței unui prejudiciu grav sau a amenințării cu producerea unui prejudiciu grav**

(1) În sensul prezentului acord:

- (a) „prejudiciu grav” reprezintă o deteriorare generală gravă a situației unei industrii autohtone;
- (b) „amenințarea cu producerea unui prejudiciu grav” se referă la iminența evidentă a prejudiciului grav, în conformitate cu dispozițiile alineatului (2). Determinarea existenței unei amenințări cu producerea unui prejudiciu grav se bazează pe fapte și nu pe afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate;
- (c) în scopul determinării existenței unui prejudiciu sau a amenințării cu producerea unui prejudiciu, „ramură a producției naționale” reprezintă ansamblul producătorilor de produse similare sau direct concurente ce funcționează pe teritoriul unui membru sau ansamblul acelor producători ale căror producții însumate de produse similare sau direct concurente reprezintă o pondere majoră în producția națională totală a acestor produse.
- (2) (a) În cursul investigației care urmărește să determine dacă creșterea importurilor este cauza producerii sau amenințării cu producerea unui prejudiciu grav asupra unei ramuri a producției naționale, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord, autoritățile competente evaluează toți factorii relevanți de natură obiectivă și cuantificabilă, ce influențează situația acelei ramuri, în special ritmul de creștere a importurilor la produsul vizat și creșterea volumului acestora, în termeni absoluți și relativi, segmentul de piață internă absorbit de importurile crescute, variațiile în nivelurile vânzărilor, producției, productivității, utilizării capacităților, profiturilor și pierderilor, precum și gradului de ocupare a forței de muncă.
- (b) Determinarea la care se face referire la litera (a) nu se face decât în cazul în care investigația demonstrează, pe bază de probe obiective, existența unei legături de cauzalitate între creșterea importurilor la produsul vizat și prejudiciul grav sau amenințarea cu producerea unui prejudiciu grav. În cazul în care ramura producției naționale suferă, în același timp, un prejudiciu generat de alți factori decât creșterea importurilor, acest prejudiciu nu va fi imputat unei creșteri a importurilor.
- (c) Autoritățile competente publică în cel mai scurt timp, în conformitate cu dispozițiile articolului 3, o analiză detaliată a cazului investigat, precum și o justificare a relevanței factorilor examinați.

Articolul 5

Aplicarea măsurilor de salvagardare

- (1) Un membru aplică măsuri de salvagardare numai în măsura necesară prevenirii sau remedierii unui prejudiciu grav și pentru a facilita ajustarea. În cazul în care este utilizată o restricție

cantitativă, această măsură nu reduce cantitățile importate sub nivelul dintr-o perioadă recentă, ce corespunde mediei importurilor efectuate în ultimii trei ani reprezentativi pentru care există date statistice disponibile, în afara cazului în care este clar demonstrat că este necesar un nivel diferit pentru a împiedica sau remedia un prejudiciu grav. Membrii ar trebui să aleagă măsurile cele mai potrivite pentru realizarea acestor obiective.

- (2) (a) În cazurile în care se alocă un contingent repartizat între țările furnizoare, membrul care aplică restricțiile poate încerca să convină, în ce privește repartizarea de părți din acest contingent, cu toți ceilalți membri care au un interes substanțial în furnizarea produsului vizat. În cazurile în care această metodă nu se poate aplica în mod rezonabil, membrul în cauză acordă membrilor care au un interes substanțial în furnizarea produsului respectiv, părți calculate pe bază de proporții deținute de către acești membri în decursul unei perioade precedente reprezentative, din cantitatea sau valoarea totală a importurilor produsului, luând în calcul în mod corespunzător orice factor special care ar fi putut afecta sau ar putea afecta comerțul cu acel produs.
- (b) Un membru poate deroga de la dispozițiile literei (a) cu condiția să poarte consultări, în temeiul articolului 12 alineatul (3), sub auspiciile Comitetului pentru măsuri de salvagardare, vizat de articolul 13 alineatul (1) și cu condiția demonstrării în mod clar Comitetului că (i) importurile provenind de la anumiți membri au crescut într-un procent disproporționat în raport cu creșterea totală a importurilor la produsul vizat în perioada reprezentativă, (ii) motivele pentru care a derogat de la dispozițiile paragrafului (a) sunt justificate și (iii) condițiile acestei derogări sunt echitabile pentru toți furnizorii produsului în cauză. Durata oricărei măsuri de acest fel nu este prelungită peste perioada inițială prevăzută la articolul 7 alineatul (1). Derogarea sus-menționată nu este autorizată în cazul unei amenințări cu producerea unui prejudiciu grav.

Articolul 6

Măsuri provizorii de salvagardare

În situații critice, în care orice amânare ar antrena un prejudiciu ce ar fi dificil de remediat, un membru poate lua o măsură provizorie de salvagardare, în urma unei determinări preliminare a existenței unor elemente de probă evidente că o creștere a importurilor a produs sau amenință să producă un prejudiciu grav. Durata măsurii provizorii nu depășește două sute de zile, perioadă în care trebuie respectate cerințele pertinente enunțate la articolele 2-7 și 12. Aceste măsuri ar trebui să ia forma unor majorări de taxe vamale, a fi rambursate în cel mai scurt timp dacă, în investigația ulterioară, prevăzută de articolul 4 alineatul (2), nu s-a stabilit că

o creștere a importurilor a produs sau a amenințat să producă un prejudiciu grav unei ramuri a producției naționale. Durata acestor măsuri provizorii este socotită ca o parte a perioadei inițiale, și a oricărei prorogări dispuse în articolul 7 alineatele (1)-(3).

Articolul 7

Durata și reexaminarea măsurilor de salvagardare

(1) Un membru aplică măsuri de salvagardare numai pentru perioada necesară prevenirii sau remedierii prejudiciului grav sau facilitării ajustării. Această perioadă nu depășește patru ani, în afara cazului în care ea este prelungită, în conformitate cu alineatul (2).

(2) Perioada menționată la alineatul (1) poate fi prelungită, cu condiția ca autoritățile competente ale membrului importator să fi hotărât, în conformitate cu procedurile enunțate la articolele 2-5, că măsura de salvagardare continuă să fie necesară pentru a preveni sau remedia un prejudiciu grav și că există elemente de probă în baza cărora ramura producției naționale se ajustează, precum și cu condiția respectării dispozițiilor pertinente din articolele 8 și 12.

(3) Perioada totală de aplicare a unei măsuri de salvagardare, inclusiv perioada de aplicare a oricărei măsuri provizorii, perioada inițială de aplicare și orice eventuală prelungire a acesteia, nu depășește opt ani.

(4) În scopul facilitării ajustării, în cazul în care durata prevăzută pentru o măsură de salvagardare, notificată în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (1), este mai mare de un an, membrul care aplică măsura o liberalizează treptat, la intervale regulate, în timpul perioadei de aplicare. Dacă durata de aplicare a măsurii depășește trei ani, membrul ce aplică acea măsură reexaminează situația cel mai târziu la mijlocul perioadei de aplicare a măsurii și, dacă este cazul, retrage această măsură sau accelerează ritmul liberalizării sale. O măsură a cărei durată de aplicare este prelungită, în conformitate cu alineatul (2), nu este mai restrictivă decât a fost la sfârșitul perioadei inițiale și continuă să fie liberalizată.

(5) Nici o măsură de salvagardare nu este aplicată din nou importurilor unui produs ce a făcut obiectul unei asemenea măsuri, luată după data intrării în vigoare a Acordului OMC, pe o perioadă de timp egală cu cea în care această măsură a fost aplicată anterior, cu condiția ca perioada de neaplicare să fie de cel puțin doi ani.

(6) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (5), o măsură de salvagardare cu o durată de o sută optzeci de zile sau mai puțin poate fi aplicată din nou importurilor unui produs, dacă:

(a) s-a scurs cel puțin un an de la data introducerii unei măsuri de salvagardare la importul aceluși produs;

(b) o asemenea măsură de salvagardare nu a fost aplicată aceluiași produs mai mult de două ori în decursul unei perioade de cinci ani imediat anterioară datei la care a fost introdusă măsura.

Articolul 8

Nivelul concesiilor și altor obligații

(1) Un membru care își propune să aplice o măsură de salvagardare sau care urmărește să prelungească perioada de aplicare a unei asemenea măsuri, se străduiește să mențină un nivel al concesiilor și al altor obligații substanțial echivalent cu cel existent în temeiul GATT 1994, între el și membrii exportatori ce ar fi afectați de această măsură, în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (3). În vederea atingerii acestui obiectiv, membrii în cauză pot conveni asupra oricăror modalități adecvate pentru a compensa pe plan comercial efectele defavorabile ale măsurii asupra comerțului lor.

(2) Dacă nu se ajunge la nici un acord în treizeci de zile de consultări purtate în sensul articolului 12 alineatul (3), membrii exportatori afectați sunt liberi să suspende – în termen de nouăzeci de zile de la data aplicării acestei măsuri și la expirarea unui termen de treizeci de zile de la data la care Consiliul pentru comerțul cu mărfuri a primit o notificare scrisă privind această suspendare – aplicarea unor concesiuni sau a altor obligații substanțial echivalente, rezultând din GATT 1994 asupra comerțului membrului care aplică o măsură de salvagardare, suspendare față de care Consiliul pentru comerțul cu mărfuri nu formulează nici o obiecție.

(3) Dreptul de suspendare prevăzut la alineatul (2) nu este exercitat în primii trei ani de aplicare a măsurii de salvagardare, cu condiția ca această măsură de salvagardare să fi fost luată ca urmare a unei creșteri a importurilor în expresie absolută și ca această măsură să fie luată în conformitate cu dispozițiile prezentului acord.

Articolul 9

Țări membre în curs de dezvoltare

(1) Măsurile de salvagardare nu sunt luate împotriva unui produs originar dintr-o țară membră în curs de dezvoltare, atâta timp cât ponderea acestei țări membre în importurile la produsul vizat ale membrului importator nu depășește 3 %, cu condiția ca țările membre în curs de dezvoltare a căror pondere în importuri este mai mică de 3 % să nu dețină împreună mai mult de 9 % din importurile totale la produsul vizat ⁽¹⁾.

(2) O țară membră în curs de dezvoltare are dreptul să prelungească perioada de aplicare a unei măsuri de salvagardare pentru o perioadă de până la doi ani în plus față de termenul

⁽¹⁾ Un membru va notifica imediat Comitetului pentru măsuri de salvagardare o măsură luată în conformitate cu articolul 9 alineatul (1).

maxim prevăzut la articolul 7 alineatul (3). Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7 alineatul (5), o țară membră în curs de dezvoltare are dreptul să aplice din nou o măsură de salvagardare la importul unui produs care a mai fost supus unei asemenea măsuri, luată după data intrării în vigoare a Acordului OMC, după o perioadă de timp egală cu jumătatea celei în timpul căreia această măsură a fost anterior aplicată, cu condiția ca perioada de neaplicare să fie de cel puțin doi ani.

Articolul 10

Măsuri preexistente luate în temeiul articolului XIX

Membrii elimină toate măsurile de salvagardare luate în temeiul articolului XIX al GATT 1947 existente la data intrării în vigoare a Acordului OMC, într-un termen de cel mult opt ani de la data la care ele au fost aplicate pentru prima dată, respectiv de cinci ani de la data intrării în vigoare a Acordului OMC, dacă acesta expiră mai târziu.

Articolul 11

Interzicerea și eliminarea anumitor măsuri

- (1) (a) Un membru nu ia și nici nu încearcă să ia măsuri de urgență la importurile de produse specifice, așa cum sunt ele definite în articolul XIX al GATT 1994, decât dacă astfel de măsuri sunt în concordanță cu dispozițiile articolului respectiv, aplicat în conformitate cu prevederile prezentului acord.
- (b) În plus, un membru nu încearcă să ia, nu ia și nici nu menține măsuri de autolimitare a exporturilor, aranjamente de comercializare ordonată sau orice altă măsură similară la export sau import ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Sunt incluse atât măsurile luate de către un singur membru, cât și cele ce rezultă din acorduri, aranjamente și înțelegeri încheiate între doi sau mai mulți membri. Orice măsură de acest fel, care este în aplicare la data intrării în vigoare a Acordului OMC, trebuie să devină compatibilă cu prezentul acord sau eliminată treptat, în conformitate cu prevederile alineatului (2).
- (c) Prezentul acord nu se aplică măsurilor pe care un membru caută să le ia, le ia sau le menține în conformitate cu dispozițiile GATT 1994, altele decât cele din articolul XIX,

⁽¹⁾ Un contingent de import aplicat ca măsură de salvagardare în conformitate cu dispozițiile pertinente ale GATT 1994 și ale prezentului acord poate fi administrat, prin acord reciproc, de către statul exportator.

⁽²⁾ Exemple de măsuri similare cuprind moderarea exporturilor, sisteme de supraveghere a prețurilor la export sau la import, supravegherea exporturilor sau importurilor, carteluri de importuri impuse și regimuri de licențe discreționare de export sau import, fiecare dintre ele fiind menite să asigure o salvagardare.

și acordurilor comerciale multilaterale ce figurează în anexa 1A, altele decât prezentul acord, sau în temeiul protocoalelor și acordurilor sau aranjamentelor încheiate în cadrul GATT 1994.

(2) Eliminarea progresivă a măsurilor vizate la alineatul (1) litera (b) se face în conformitate cu calendarele pe care membrii în cauză le prezintă Comitetului pentru măsuri de salvagardare cel mai târziu în o sută optzeci de zile de la data intrării în vigoare a Acordului OMC. Aceste calendare prevăd eliminarea treptată a tuturor măsurilor vizate la alineatul (1) sau alinierea lor la prezentul acord într-o perioadă ce nu va depăși patru ani de la data intrării în vigoare a Acordului OMC, cu excepția a cel mult o măsură specifică pe membru importator ⁽³⁾, care nu este menținută mai târziu de 31 decembrie 1999. Orice excepție de acest fel trebuie să fie reciproc convenită între membrii direct implicați și adusă la cunoștința Comitetului pentru măsuri de salvagardare pentru a fi examinată și acceptată în nouăzeci de zile de la data intrării în vigoare a Acordului OMC. Anexa la prezentul acord indică o măsură asupra căreia s-a convenit că intră sub incidența acestei excepții.

(3) Membrii nu încurajează și nici nu susțin adoptarea sau menținerea în vigoare, în întreprinderi publice sau private, a unor măsuri neguvernamentale echivalente celor specificate la alineatul (1).

Articolul 12

Notificare și consultare

- (1) Un membru notifică imediat Comitetul pentru măsuri de salvagardare în legătură cu:
- (a) inițierea unei investigații cu privire la existența unui prejudiciu grav sau a amenințării cu producerea unui prejudiciu grav și motivele acestei acțiuni;
- (b) constatarea existenței unui prejudiciu grav sau a amenințării cu producerea unui prejudiciu grav cauzat de o creștere a importurilor;
- (c) decizia de aplicare sau de prelungire a unei măsuri de salvagardare.
- (2) Atunci când prezintă informările menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), membrul care preconizează să aplice sau să prelungească o măsură de salvagardare, comunică Comitetului pentru măsuri de salvagardare toate informațiile relevante, care cuprind elementele de probă ale existenței unui prejudiciu grav sau a amenințării cu producerea unui prejudiciu grav cauzat de o creștere a importurilor, descrierea precisă a produsului vizat și a măsurii preconizate, data propusă pentru introducerea măsurii, durata sa probabilă și calendarul stabilit pentru liberalizarea sa

⁽³⁾ Singura excepție la care Comunitățile Europene au dreptul este indicată în anexa la prezentul acord.

treptată. În cazul prelungirii unei măsuri sunt, de asemenea, furnizate elemente de probă ale faptului că ramura de producție respectivă efectuează ajustări. Consiliul pentru comerțul cu mărfuri sau Comitetul pentru măsuri de salvagardare poate cere membrului care intenționează să aplice sau să prelungească măsura, informațiile suplimentare pe care le consideră necesare.

(3) Un membru care intenționează să aplice sau să prelungească o măsură de salvagardare creează posibilități adecvate de consultare prealabilă membrilor ce au un interes substanțial, în calitate de exportatori ai produsului vizat, în scopul, *inter alia*, de a examina informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (2), de a schimba opinii cu privire la măsură și de a ajunge la un acord asupra mijloacelor atingerii obiectivului enunțat la articolul 8 alineatul (1).

(4) Un membru notifică Comitetul pentru măsuri de salvagardare înainte de a lua o măsură de salvagardare provizorie, prevăzută la articolul 6. Consultările încep imediat după ce măsura a fost luată.

(5) Rezultatele consultărilor, prevăzute în prezentul articol, precum și rezultatele reexaminărilor de la mijlocul perioadei de aplicare, prevăzute la articolul 7 alineatul (4), orice formă de compensație, prevăzută la articolul 8 alineatul (1), și suspendările de concesi și alte obligații ce sunt prevăzute la articolul 8 alineatul (2), sunt imediat notificate Consiliului pentru comerțul cu mărfuri de către membrii respectivi.

(6) Membrii notifică în cel mai scurt timp Comitetul pentru măsuri de salvagardare cu privire la actele cu putere de lege și normele administrative referitoare la măsurile de salvagardare, precum și toate modificările aduse acestora.

(7) Membrii care mențin măsurile descrise în articolul 10 și articolul 11 alineatul (1) care există la data intrării în vigoare a Acordului OMC, notifică aceste măsuri Comitetului pentru măsuri de salvagardare, cel mai târziu în termen de șaizeci de zile de la data intrării în vigoare a Acordului OMC.

(8) Orice membru poate notifica Comitetul pentru măsuri de salvagardare cu privire la toate actele cu putere de lege și norme și proceduri administrative și orice măsură sau acțiune prevăzută de prezentul acord, care nu au fost notificate de către ceilalți membri care, în temeiul prezentului acord, ar fi obligați să o facă.

(9) Orice membru poate notifica Comitetului pentru măsuri de salvagardare în legătură cu orice măsură guvernamentală prevăzută la articolul 11 alineatul (3).

(10) Toate notificările la Consiliul pentru comerțul cu mărfuri prevăzute în prezentul acord se fac în mod obișnuit, prin intermediul Comitetului pentru măsuri de salvagardare.

(11) Dispozițiile prezentului acord în materie de notificări nu obligă pe vreun membru să dea informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica aplicarea legilor sau ar fi contrară interesului public sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale întreprinderilor publice sau private.

Articolul 13

Supravegherea

(1) Se constituie un Comitet pentru măsuri de salvagardare, sub autoritatea Consiliului pentru comerțul cu mărfuri, deschis participării oricărui membru ce-și exprimă dorința în acest sens. Comitetul are următoarele funcții:

- (a) să urmărească aplicarea generală a prezentului acord, să prezinte anual Consiliului pentru comerțul cu mărfuri un raport asupra acestei aplicări și să facă recomandări în scopul îmbunătățirii sale;
- (b) să verifice, la cererea unui membru afectat, dacă regulile de procedură ale prezentului acord au fost respectate în raport cu o măsură de salvagardare și să raporteze constatările sale Consiliului pentru comerțul cu mărfuri;
- (c) să ajute membrii, dacă aceștia o solicită, în consultările lor, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord;
- (d) să examineze măsurile prevăzute la articolul 10 și articolul 11 alineatul (1), să urmărească eliminarea treptată a acestor măsuri și să prezinte, în mod corespunzător, un raport Consiliului pentru comerțul cu mărfuri;
- (e) să examineze, la cererea membrului care ia o măsură de salvagardare, dacă propunerile de suspendare de concesi sau de alte obligații sunt „substanțial echivalente” și să prezinte, în mod corespunzător, un raport Consiliului pentru comerțul cu mărfuri;
- (f) să primească și să examineze toate înștiințările prevăzute în prezentul acord și să prezinte în mod corespunzător un raport Consiliului pentru comerțul cu mărfuri;
- (g) să îndeplinească orice altă funcție în raport cu prezentul acord pe care Consiliul pentru comerțul cu mărfuri o poate stabili.

(2) Pentru a ajuta Comitetul să-și îndeplinească funcția de supraveghere, Secretariatul elaborează anual un raport factual asupra funcționării prezentului acord, bazat pe notificări și alte informații relevante de care va dispune.

Articolul 14

Soluționarea diferendelor

Dispozițiile articolelor XXII și XXIII ale GATT 1994, așa cum sunt ele elaborate și aplicate prin înțelegerea privind soluționarea litigiilor, se aplică consultărilor și soluționării diferendelor rezultând din prezentul acord.

ANEXĂ

Excepție prevăzută la articolul 11 alineatul (2)

Membrii în cauză	Produsul	Data expirării
CE/Japonia	Autoturisme, vehicule de teren de orice fel, vehicule utilitare ușoare, camioane ușoare (până la 5 tone) și aceleași vehicule sub formă de piese și componente separate (seturi CKD).	31 decembrie 1999